

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 4. An sufficiat elicere actum contritionis? &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

S. Carol. ac-
tor. p. 4. De
Sacrament. ad-
ministra

Resp. Omnino tenetur: Parochus, ait sanctus Carolus, omnisque Sacerdos, cujus est Sacramenta administrare, primum sollicitus & intimè cogitare debet, an alicujus peccati mortalis (quod sanctissima cautione Sacerdos evitare debet) sibi concius sit. Quod si reum se esse novit, prius Sacramentali confessione se expiare studebit; contritionem certè habere quàm diligentissime curet.

Quest. 4. Sufficit-ne elicere actum contritionis ante Sacramenti administrationem, cum quis se reum novit peccati mortalis?

Conc. Trid.
sess. 13. cap.
7.

Resp. Non sufficit, si adsit confitendi facultas sine præjudicio reipublicæ, aut privatæ personæ in urgente necessitate. Quod quidem expressè definitum est à Concilio Tridentino quantum ad Missæ sacrificium. Ecclesiastica, inquit, autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, ut nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali Confessione, ad sacram Eucharistiam accedere debeat. Idemque Concilium Can. II. ejusdem sess. Statuit atque declarat ipsa Synodus, illis quos conscientia peccati mortalis gravat, quantumcumque etiam se contritos existiment, habitâ copiâ Confessoris, necessario præmittendam esse confessionem Sacramentalem. Quod si ob urgentem necessitatem teneatur Sacerdos celebrare ante confessionem, tenetur peracto sacrificio quam primum confiteri; & Alexander VII. sequentes propositiones damnavit. 38. Propositio damnata. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali, confitendi quam primum, est consilium non præceptum. 39. Propositio damnata. Illa particula quam primum, intelligitur cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

Decret. Alex-
andri VII.
18. Martii.
1666.

Ex quibus concludi potest, idem dicendum esse de reliquis Sacramentis; quia ex Tridentino, quamvis major adhibenda sit præparatio ad recipiendam Eucharistiam quam ad alia Sacramenta, necessarius tamen semper est status gratiæ, pro administrandis omnibus Sacramentis; ac proinde necessariæ sunt omnes dispositiones, quas requirit Concilium, ut habeatur certitudo moralis, quod quis non sit in statu peccati mortalis; proindeque tenetur quis confiteri habitâ Confessoris copiâ, si se noverit esse in peccato mortali, cum Concilium judicaverit hanc dispositionem requiri ad habendam illam certitudinem moralem.

Secundò, quia nunquam potest esse vera contritio, quando quis se peccati mortalis reum agnoscens negligit confiteri, habitâ copiâ Confessoris: nam ut vera sit contritio, debet continere firmum propositum confitendi quam primùm, nec confessionem proinde negligere, quando ejus faciendæ habet facultatem; atqui constat in casu proposito, eum qui solo contritionis actu contentus est priusquam Sacramentum administret, non habere hoc firmum propositum confitendi quam primùm, cum id non curet, licet id possit commodè facere ut supponimus; certum igitur est, ejus contritionem non esse veram.

Quæst. 5. Est-ne peccatum omittere aut mutare aliquam ex ceremoniis ab Ecclesia præscriptis in Sacramentorum administratione?

Resp. Urique peccatum est, ut expressè definit Concilium Tridentinum his verbis: *Si quis dixerit, receptos & approbatos Ecclesia Catholica ritus in solenni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut communi, aut sine peccato à Ministris pro libito*

Conc. Trid. sess. 7. Can. 13. De Sacram. in genere.